

● مقالات تحقیقی (۳)

تعیین میزان بروز ناهنجاریهای بارز دستگاه عصبی در متولدین دو مرکز زایمانی تهران

چکیده

جهت تعیین میزان بروز ناهنجاریهای دستگاه عصبی در زایمانهای انجام شده در کشورمان مطالعه‌ای روی متولدین دو بیمارستان زنان و زایمان تهران انجام شد. شیوع ناهنجاری دستگاه عصبی ۴/۷ در ۱۰۰۰ تولد بدبست آمد، ۶۵درصد موارد زن بودند، ۴۶درصد مرگ و میر مشاهده شد. در کل موارد، شایعترین ناهنجاری انسفالی سپس اسپایانا بیفیدا^(۱) و هیدروسفالی بودند. انسفالی به میزان ۱/۷ در ۱۰۰۰ تولد مشاهده شد که شایعترین ناهنجاری عصبی همراه آن اسپایانا بیفیدا بود و عمداً نیز شامل زنان بود و کمترین میزان سزارین و سن حاملگی در مقایسه با سایر ناهنجاریها و گروه کنترل دارا بود و سرنوشت نهایی در همه آنها مرگ بود. اسپایانا بیفیدا به میزان ۱/۴ در ۱۰۰۰ تولد مشاهده شد بیشترین محل بروز آن در ناحیه لومبوساکرال بود. شایعترین ناهنجاری عصبی همراه آن هیدروسفالی و بروز ۱/۴ در ۱۰۰۰ تولد بود عده این افراد مذکور بودند بیشترین وقوع سزارین را در مقایسه با سایر ناهنجاریها و گروه کنترل دارا بود. انسفالوسل بروز ۲۶٪ در ۱۰۰۰ تولد داشته. همه موارد در ناحیه اکسیپیتال رخ دادند.

واژه‌های کلیدی: ناهنجاریهای دستگاه عصبی، اسپایانا بیفیدا، هیدروسفالی، انسفال، نوزاد

جنین‌هایی که خود به خود سقط می‌شوند
ناهنجاریهای آنقدر شدیدی دارند که اجازه
تکامل و تولد زنده را نمی‌دهد. متأسفانه
ناهنجاریهای دستگاه عصبی ۰ درصد

مقدمه

۲ درصد تولدهای زنده دارای ناهنجاری
شدید مادرزادی هستند و درصد نامعلومی از

دکتر سیدابراهیم کتابچی
دانشیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات
بهداشتی - درمانی تهران، بیمارستان سینا،
بخش جراحی اعصاب

دکتر سیدمحمد قدسی
استادیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات
بهداشتی - درمانی تهران، بیمارستان سینا،
بخش جراحی اعصاب

دکتر فریده نجات
استادیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات
بهداشتی - درمانی تهران، بیمارستان مرکز طبی
کودکان، بخش جراحی اطفال

۱۷۰۵ مورد در بیمارستان اکبرآبادی رخ داد کمترین زایمان در هر دو مرکز در آذر ماه مشاهده شد و بیشترین تولد در بیمارستان میرزا کوچک خان در خرداد و در بیمارستان اکبرآبادی در فروردین ماه رخ داد.

۲۷۶ درصد زایمانها در میرزا کوچک خان از طریق سزارین انجام شدند. این رقم در بیمارستان اکبرآبادی فقط ۱۴ درصد بود. میزان فوت در بیمارستان میرزا کوچک خان ۱/۴ درصد کل زایمانها بود، این رقم در بیمارستان اکبرآبادی ۱/۴ درصد بوده است در طی مدت مطالعه ۲۹ مورد ناهمجاري دستگاه عصبی در بیمارستان میرزا کوچک خان و ۸۰ مورد در بیمارستان اکبرآبادی مشاهده شد که شیوع ۴/۷ در ۱۰۰ تولد زنده و مرده را در هر دو بیمارستان و نیز در کل تشکیل می‌دادند. توزیع بروز ناهمجاري در ماههای مختلف سال در نمودار ۱ و توزیع انواع ناهمجاري در این مراکز در نمودار ۲ بیان شده است.

متوسط تعداد حاملگی در گروه ناهمجاري حاملگی دوم بوده است اما در گروه کنترل حاملگی در دو گروه مشابه بود. میزان مرگ و میر در گروه ناهمجاري ۴۴ درصد و در گروه کنترل ۳ درصد بود، ۶۵ درصد متولدین در گروه ناهمجاري زن بودند اما در گروه کنترل ۱۵ درصد زن بودند، رقم سزارین در گروه ناهمجاري ۲۴/۸ درصد اما در گروه کنترل ۱۸ درصد بود. سایر دستگاههای بدن در ۳۰ درصد متولدین دچار ناهمجاري عصبی موجود بود که شایعترین آن پاجنبri بود. بیشترین محل تولد والدين در کل تهران و آذربایجان بود.

موفق به انجام این مطالعه در دو مرکز زایمانی شهر تهران، بیمارستانهای میرزا کوچک خان و شهید اکبرآبادی شدیم. مراجعتین به این دو بیمارستان از جهت وضعیت اقتصادی - اجتماعی به وضوح با یکدیگر اختلاف داشتند (بیمارستان اکبرآبادی عمدها محل مراجعه طبقات ضعیفتر اجتماع است) و کلاً امار دو مرکز فوق را از جهت نقش عامل مزبور نیز می‌توان مقایسه کرد، این بررسی مطالعه‌ای توصیفی در مدت زمان یکسال از اول اسفند ۱۳۷۱ تا پایان بهمن ۱۳۷۲ است که با پیگیری مکرر در دو مرکز زایمانی انجام شد اکثر ناهمجاريها توسط پزشک متخصص مشاهده و ثبت شده است. برای جمع‌آوری اطلاعات فرم‌هایی تهیه شد که برای موارد دچار ناهمجاري عصبی تکمیل می‌شد. این فرم شامل مشخصات مادر، نشانی، تاریخ بستره، مشخصات عمومی متولد، نوع زایمان، سابقه ناهمجاري عصبی در سایر فرزندان، انواع ناهمجاريها عصبی و غیر عصبی قابل رویت بود در مقابل هر وضع موجود عدد داده شد در پایان با استفاده از نرم‌افزار SPSS^(۱) مورد آنالیز قرار گرفت. برای مقایسه اطلاعات تعداد ۱۰۰ مورد زایمان دارای متولدین به ظاهر سالم (که به طور اتفاقی از زایمانهای دو بیمارستان برگزیده شدند) به عنوان گروه کنترل در نظر گرفته شدند و مشخصات آنها در همان فرم ثبت شد و اطلاعات بین دو گروه کنترل و ناهمجاري مقایسه گردید.

نتایج

در کل ۲۳۱۶ زایمان و ختم حاملگی در این مدت انجام شد که ۶۱۵۴ مورد در بیمارستان میرزا کوچک خان انجام شد و

نقایص مادرزادی را در متولدین زنده و مرده در بر می‌گیرند. علاوه بر این ۴۶ درصد همه ناهمجاريها عصبی شامل بسته شدن غیر طبیعی لوله عصبی می‌باشد^(۲). ترکیبی از عوامل متعدد ژنتیک و محیط در ایجاد نقص لوله عصبی^(۳) (NTD) موثرند. سرتاؤزهای متعددی پیشنهاد شدند که شامل در معرض اشعه بودن مادر قبل از لقاح^(۴)، مصرف دارو در اوایل حاملگی، سوء تغذیه مادر، بیماریهای حاد و مزمن مادر در طی حاملگی، هیپرترمی، وضع اقتصادی - اجتماعی پایین، مواد شیمیایی و عوامل ژنتیک هستند^(۵). در مطالعات مورد شاهدی^(۶) اطلاعات ارزشمندی در مورد مصرف کم فولات قبل از لقاح، در گروه دارای NTD وجود داشت^(۷). حتی در مطالعات دوسوکور تصادفی مصرف فولات در مادران دارای سابقه حاملگی قبلی مبتلا به NTD باعث کاهش امکان بروز نقص فوق در حاملگیهای بعدی شده بود^(۸). نظر به اهمیت مسئله و نبودن آمار دقیقی از شیوع ناهمجاري دستگاه عصبی و انواع آن در کشورمان بر آن شدیم تا مطالعه‌ای در این مورد انجام دهیم.

روش کار

برآن بودیم تا مطالعه‌ای جهت تعیین میزان بروز ناهمجاريها دستگاه عصبی در متولدین کشورمان داشته باشیم. با توجه به عدم وجود پرونده‌های دقیق بیمارستانی، تعیین شیوع ناهمجاري عصبی در سراسر کشور در یک مقطع زمانی خاص نیاز به نیرو و وقت زیادی داشت از این رو تصمیم گرفتیم تا با مراجعته به مراکز زنان و زایمان در تهران آمار مذکور را تهیه کنیم اما در انتهای با امکاناتی که قادر به استفاده از آنها بودیم

۱- NTD: Neural Tube Defect

۲- Case control

۳- SPSS: Statistical Package for Social Science

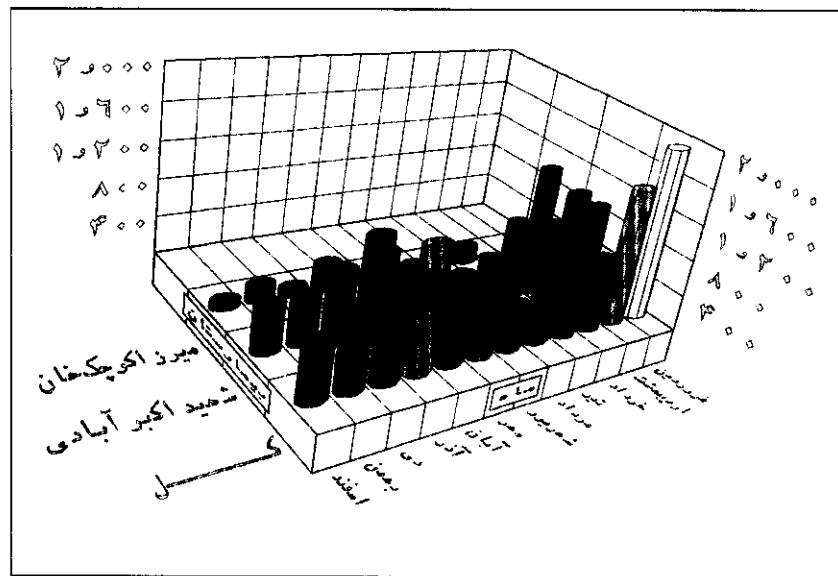

ناهنجار شامل زنان بودند که این خود به نفع بروز بیشتر ناهنجاری عصبی در متولدین دختر می‌باشد. رقم سزارین در گروه ناهنجار به طور قابل ملاحظه‌ای از گروه کنترل بیشتر است. میزان مرگ و میر در گروه کنترل ۳درصد در مقایسه با ۴۶درصد در گروه ناهنجار است که بطور واضحی اختلاف معنی داری دارد.

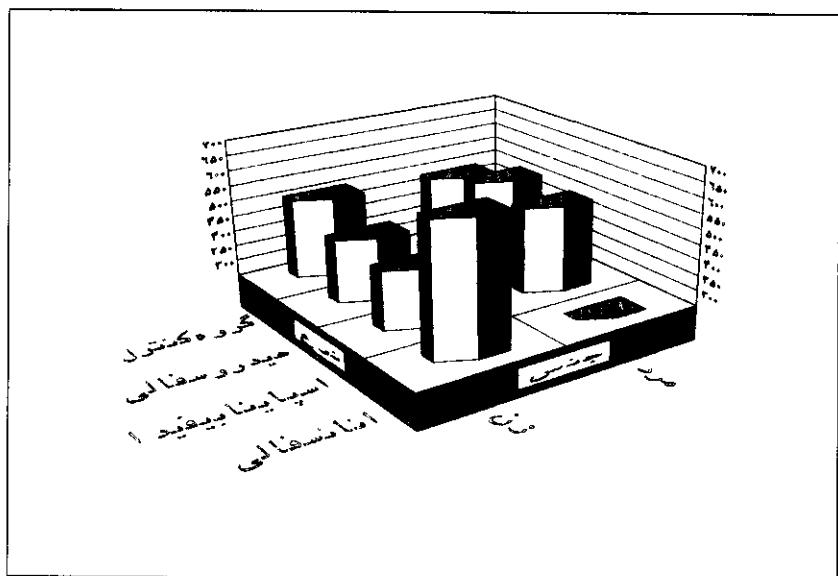
میزان بروز ناهنجاری عصبی بارز در این مطالعه ۴/۷ در ۱۰۰۰ تولد است که از آمار مربوط به شمال و غرب انگلستان (۸ در ۱۰۰۰) به مراتب کمتر و از آمار استرالیا (۸/۰ تا ۲/۳ در ۱۰۰۰) بیشتر است [۱]. در این مطالعه روی عوامل تغذیه‌ای داروها و محیط بررسی نشده است.

انانسفالی

شایعترین ناهنجاری عصبی در بیمارستان اکبرآبادی و در کل موارد بود ۱/۷. در ۱۰۰۰ تولد رخداد در بیمارستان میرزاکوچک خان از نظر شیوع پس از اسپاینابیفیدا و هیدروسفالی قرار دارد. شایعترین ناهنجاری عصبی همراه انانسفالی، اسپاینابیفیدا است، رقم ۱۰ درصد مبتلایان به انانسفالی دچار ناهنجاری غیر عصبی نیز بودند که مشابه مطالعه دیگران بود [۱]. در مقایسه بین انانسفالی و سایر ناهنجاریهای عصبی از جهت سن مادر و تعداد حاملگی اختلاف معنی داری وجود داشت. ۲۰درصد مادران دارای جنبن انانسفال بیش از ۳۵ سال داشتند که در مقایسه با گروه کنترل (۱۰٪ بیش از ۳۵ سال) به مراتب بیشتر است. ۷/۵ درصد افراد مبتلا به انانسفالی زن بودند. فقط ۱۰درصد موارد انانسفال سزارین شدند که در مقایسه با سایر ناهنجاریهای عصبی و گروه کنترل که به ترتیب ۳۰ و ۱۸ درصد از طریق

نمودار شماره (۱): توزیع متولدین دارای ناهنجاریهای سیستم عصبی (۱۳۷۱-۷۲)

نمودار شماره (۲): توزیع جنس در انواع ناهنجاریهای عصبی و گروه کنترل

مورد زایمان به ظاهر سالم بودند به طور تصادفی از دو بیمارستان انتخاب شدند. سن مادر، سن حاملگی و تعداد حاملگیهای مادر بین دو گروه کنترل و ناهنجار مشابه بودند. ۱۵درصد گروه کنترل و ۶۵درصد گروه برای بحث جامع تر در مورد متغیرهای مورد مطالعه، گروه کنترلی که شامل ۱۰۰

بحث

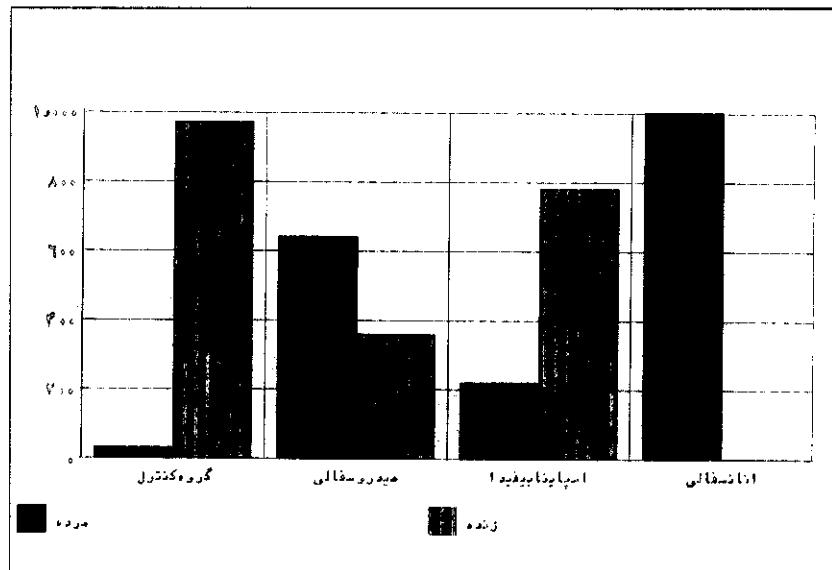
ناهنجاریهای عصبی بیشتر است و این خود می‌تواند مرتبط با همراهی اسپاینابیفیدا با هیدروسفالی باشد که منجر به نمایشهای غیر طبیعی و زایمان مشکل می‌شود. در این مطالعه میلولوژیس ۲/۸ درصد کل موارد را تشکیل میداد، شایعترین محل آن گردنی و سینه‌ای بود که با ناحیه ذکر شده در سایر مراجع (توراکولومبار) تفاوت دارد این ناهنجاری عمدتاً همراهی با انانسفالی داشت.

هیدروسفالی

مراجع خارجی بروز هیدروسفالی همراه با اسپاینابیفیدا را ۷-۹ در ده هزار و آمار هیدروسفالی بدون اسپاینابیفیدا را ۴-۱۰ در صدهزار تولد ذکر می‌کنند^{۱۱}. هیدروسفالی میزان بروز ۱/۴ در ۱۰۰۰ تولد را در این مطالعه داشت که از آمار دیگران بیشتر است. ۴ درصد موارد هیدروسفال با اسپاینابیفیدا همراه بودند که بیشتر در ناحیه لومبار بود از نظر سن مادر اختلاف واضحی بین گروههای هیدروسفال، کنترل و سایر ناهنجاریهای عصبی وجود نداشت. هیدروسفالی بیشتر در حاملگی اول و یا دوم رخ داده است، سن حاملگی عمدتاً بیش از ۳۷ هفتۀ بود. درصد متولدین مرد بودند که بروز بیشتر این ناهنجاری را در مردان نشان می‌داد. رقم سازارین در آنها بطور واضحی از سایر ناهنجاریهای عصبی و گروه کنترل بیشتر است. شایعترین ناهنجاری غیر عصبی همراه پاچنبری بود.

اسپاینابیفیدا (Occult)

شایعترین شکل دیسرافیسم است و شیوع ۳۰ درصد در جمعیت طبیعی برای آن قابل هستند^{۱۲}. انواعی که در این مطالعه یافته‌یم در مال سینوس و هیپرتریکوزیس بود.

نمودار شماره (۳): مقایسه وقوع مرگ در انواع ناهنجاریهای عصبی و گروه کنترل

سازارین متولد شدند، کمتر است. تعداد کم سازارین در اینها به علت مرد بودن جنین یا تشخیص زودرس دقیق با سونوگرافی و گذاشتن اندیکاسیون ختم حاملگی به خاطر دیگری بودند که شایعترین آن هیدروسفالی بود. در یک مورد نیز اسپاینابیفیدا در دو سطح فوکانی و تحتانی توأم وجود داشت. در حدامکان زایمان به طریق واژینال و با حداقل ترموما بر مادر انجام شود. ۵/۸۷ درصد موارد انانسفال مرد بودند شدند و مواردی که زنده بودند ساعتی پس از تولد فوت شدند. همراهی مرگ با این ناهنجاری در مقایسه با سایر ناهنجاریهای عصبی و گروه کنترل بارز بوده و به این ناهنجاری اختصاص دارد.

اسپاینابیفیدا (Aperta) بروز ۱/۴ در ۱۰۰۰ تولد دارد شایعترین ناهنجاری عصبی در بیمارستان میرزا کوچک خان، دومین ناهنجاری شایع در کل موارد بوده است. بیشترین محل وقوع آن در ناحیه لومبار (۶۳٪) بود، ناحیه کمری و ساکral مجموعاً ۹۰ درصد موارد را تشکیل

می‌دهند. ناحیه گردنی کمترین بروز را داشت. این توزیع محل با آمارهای دیگران تطابق دارد^{۱۲}. نیمی از موارد اسپاینابیفیدا در این مطالعه همراه با ناهنجاری عصبی دیگری بودند که شایعترین آن هیدروسفالی بود. در یک مورد نیز اسپاینابیفیدا در دو سطح فوکانی و تحتانی توأم وجود داشت. در مطالعه فعلی همراهی اسپاینابیفیدا با ناهنجاری بارز غیر عصبی رقم بالایی در مقایسه با مطالعه دیگران (۳۷٪) در مقایسه با ۲/۲٪ دارد که شایعترین ناهنجاری غیر عصبی پاچنبری بود. بین سن مادر، تعداد حاملگی و سن حاملگی در گروه اسپاینابیفیدا و گروه کنترل تفاوت معنی‌داری نبود.

اسپاینابیفیدا (Aperta) بروز ۱/۴ در ۱۰۰۰ تولد دارد شایعترین ناهنجاری عصبی در بیمارستان میرزا کوچک خان، دومین ناهنجاری شایع در اسپاینابیفیدا زن بودند که نشانه بروز کمتر این ناهنجاری در زنان این مطالعه است. رقم سازارین در گروه اسپاینابیفیدا به ۴۱ درصد می‌رسد که از گروه کنترل و سایر

مشابه در فرزند قبلی موجود بود.

کرانیوسمینوستوزیس
۲/۸ درصد ناهنجاریهای باز عصبی در بدو تولد در این مطالعه را شامل می‌شد.
(۱۳ در ۱۰۰۰ تولد) دو سوم آنها مذکر بودند
عمده کرانیوسمینوستوزها در درز سازیتال

■ بود.

کشورهای غربی است. در آسیای جنوب شرقی بیشتر در ناحیه فرونتونازال است البته دلیل آن مشخص نیست^[۲]. عذر صد این متولین زن بودند. بطوریکه مشابه مطالعات دیگر است.

درمال سینوس ۲/۸ درصد کل ناهنجاریها را تشکیل می‌داد که همگی در ناحیه ساکرال بودند و همه نیز زنده متولد شدند. هیپرتربیکوزیس نیز رقم مشابه در این مطالعه داشت.

میکروسفالی

۴/۳ عذر صد ناهنجاریهای عصبی در این مطالعه را تشکیل می‌داد که عذر صد شان دختر بودند در یک مورد نیز سابقه ناهنجاری

انسفالوسل

۵/۵ درصد کل ناهنجاریهای عصبی را تشکیل می‌دهد همگی در ناحیه پس سری واقع بودند که از جهت محل وقوع مانند آمار

مراجع

1. Youman S. Neurological Surgery. 3rd ed. 1990; (2): P. 39-40.
2. Gurence H. Changing trend of NTD in eastern Turkey. J Epidemiol Community Health 1993; 47: 40-41.
3. McLaurin RL, Wenes GL, Schut L, et al. Surgery of the developing nervous system. Ped Neurosurg 1989; 8:1-20.
4. Betris B. Megadose carbamazepin during the period of neural tube closure. Obs Gyn 1993; 82: 705-708.
5. Meical M. Embriology. 6th ed. Baltimore: Williams & Wilkins, 1990; P.320-350.
6. Behrman RE, Kliegman RM, Arvin AM. Nelson Textbook of pediatrics, 4th ed. London: Saunders, 1999; P.1482-1491.
7. Christina H. Is there etiologic heterogeneity between upper and lower NTD ? Am J Epidemiol 1992; 136:1493-1501
8. Standford M K. NTD etiology; new evidence concerning maternal hyperthermia in health and diet. Develop Med and Neur 1992; 67.
9. Krike N. A Random trial of low dose folic acid to prevent NTD. Arch Dis Child, 1992; 67: 1442-1446.
10. MRC vitamin study research group. Vitamin study. Lancet 1991; 131-137.
11. Bower C. Trend in NTD. 1980-89. Med J Aust 1993; 158: 152-154.
12. Northern Regional survey steering group; Fetal abnormality; an audit of its recognition and management. Arch Dis Child 1992; 67: 770-774.

